ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

…. και εκεί ακριβώς κατάλαβα μαζί τους τι παίζει.

του **Γεράσιμου Λιβιτσάνου**

Πρέπει να είναι από τους πλέον εύστοχους, αλλά και τους πλέον αποκαλυπτικούς, ο τίτλος που φιλοξενήθηκε στην Αυγή της Παρασκευής. «Σπάει ο πάγος» έγραψε η επίσημη εφημερίδα του ΣΥΡΙΖΑ, σχολιάζοντας την πρωτοβουλία του πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα για την σύγκληση συμβουλίου πολιτικών αρχηγών έστω κι αν δεν παραχθούν άμεσα και απτά αποτελέσματα σε αυτή.

Αυτό που δεν εξήγησε βέβαια η εφημερίδα είναι όταν …σπάσει ο πάγος τι συνήθως ακολουθεί. Πάντως ο Αλέξης Τσίπρας, με τη πρωτοβουλία του αυτή διαμηνύει, ότι η κυβέρνηση οφείλει να …ξαναγνωριστεί, με όσους τα προηγούμενα χρόνια κατήγγειλε συστηματικά ως «μνημονιακούς», «διεφθαρμένους» και «νεοφιλελεύθερους» και όλοι μαζί να συζητήσουν για την εθνική προτεραιότητα της αναδιάρθρωσης του ασφαλιστικού συστήματος ως «πρώτο πιάτο».

Με αυτούς που απείλησε με δικαστικές διώξεις γιατί εφάρμοσαν το περίφημο PSI που έδωσε την χαριστική βολή στα αποθεματικά των ταμείων, αναζητά συγκλίσεις απόψεων και «υπεύθυνη στάση».

Μάλιστα το ασφαλιστικό δεν θα είναι το μόνο θέμα στο οποίο επιδιώκεται διακομματική συνεννόηση, το ίδιο ισχύει και για το προσφυγικό αλλά και για τα θέματα της Παιδείας, αφού παρόμοιο διάλογο εξήγγειλε ο υπουργός Παιδείας, Νίκος Φίλης. Από την διαδικασία αυτή – ορθά- επέλεξε να απέχει το ΚΚΕ, όχι όμως και ο Βασίλης Λεβέντης, αφού ακόμη και η πιο «καλτ» εκδοχή της μνημονιακού μονόδρομου είναι ευπρόσδεκτη στο πολιτικό περιβάλλον που επιδιώκει να διαμορφώσει με την τακτική της η κυβέρνηση.

Με την επιλογή του αυτή και την τακτική που απορρέει από αυτή, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει συγκεκριμένες στοχεύσεις σε δυο διαφορετικά επίπεδα καθόλου αντιφατικές μεταξύ τους. Στο μικρο-πολιτικό επίπεδο επιδιώκει να αποφύγει ή να αναβάλλει το να καταστεί αναγκαία τώρα, μία διεύρυνση της κοινοβουλευτικής στήριξης αρά και διεύρυνση του κυβερνητικού

σχήματος εκμεταλλευόμενος την πολιτική συγκυρία και το «θολό» σκηνικό στην Νέα Δημοκρατία.

Η πρακτική της προσφυγής στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και η συζήτηση γύρω από νέους κυβερνητικούς συμμάχους ή οικουμενική κυβέρνηση λειτουργεί φοβικά στην κοινοβουλευτική ομάδα του κυβερνώντος κόμματος ενόψει των δύσκολων ψηφοφοριών το επόμενο διάστημα.

Τυχόν βουλευτές που θα επιδιώξουν να διασώσουν το πολιτικό τους προφίλ από την λαϊκή δυσφορία, επιδιώκεται να αισθανθούν λιγότερο ...αναντικατάστατοι ή «πολύτιμοι» σε μία οριακή κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Την ίδια στιγμή στο λεγόμενο «κεντρώο» πολιτικό ακροατήριο η κυβέρνηση παρουσιάζεται ως «διαλλακτική» και «ενωτική» αποκομίζοντας τα σχετικά οφέλη.

Όλα τούτα ενώ έχουν μπει στο «φουλ» οι μηχανές της θωράκισης με καθεστωτικά χαρακτηριστικά στο κυβερνητικό σχήμα. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην αρμόδια διαρκή επιτροπή της Βουλής διορίζονται καθημερινά νέοι διοικητές οργανισμών του δημοσίου και ευρύτερου δημόσιου τομέα, ολοκληρώνονται οι επαφές και οι λεπτομέρειες με τις διοικήσεις των συστημικών τραπεζών, ενώ πραγματοποιούνται και οι απαραίτητες διαβουλεύσεις για το νέο «μιντιακό» τοπίο με βάση την πρόσφατη σχετική νομοθεσία.

Παράλληλα όμως, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δίνει ξεκάθαρα μηνύματα προς τους δανειστές, το εγχώριο και ξένο κεφάλαιο. Ξεκαθαρίζει ότι «το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω» όσον αφορά της δεσμεύσεις για την άσκηση μίας πολιτικής πάνω στην μνημονιακή πεπατημένη.

Δηλώνει σαφώς πώς δεν θα υπάρξει καμία «αστάθεια» στους ρυθμούς της εφαρμογής των πολιτικών που μεταφέρουν το βάρος της κρίσης στις πλάτες του κόσμου της εργασίας, αφού αν χρειαστεί είναι έτοιμη να κάνει τις κατάλληλες συναινέσεις. Μάλιστα ακόμη περισσότερο, προσπαθεί να πείσει πως δεν υφίσταται καταλληλότερη πρόταση διατήρησης της μνημονιακής πραγματικότητας από την υφιστάμενη κυβέρνηση, μιας και εξασφαλίζει τις μικρότερες δυνατές κοινωνικές αντιστάσεις.

Επιχειρεί μάλιστα η αντίληψη αυτή να ...εμπεδωθεί και από τα υπόλοιπα κόμματα του μνημονιακού φάσματος, με έμφαση στο ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι, με την πίεση των ευρωπαίων «εταίρων».

Πηγή: Πριν